

Preek "HOMILIE 's HEREN HEMELVAART 2009"

HOMILIE 's HEREN HEMELVAART 2009

Veertig dagen geleden vierden wij Pasen. Vandaag vierden wij het hoogfeest van 's Heren Hemelvaart. Wij vierden en gedenken, dat Jezus teruggekeerd is naar de hemelse Vader. Na Pasen heeft Jezus door zijn verschijningen zijn leerlingen op dit ogenblik voorbereid, dat ahw als een tweede afscheid van Jezus opgevat zou kunnen worden.

Wij vierden deze hoogdag op de 40e dag na Pasen. Dit getal '40' geeft aan de periode na Pasen tot 's Heren Hemelvaart een zekere duiding. Het getal '40' staat in de bijbel voor 'voorbereiding'. Zo werd het joodse volk gedurende 40 jaar voorbereid op de intocht in het beloofde land. Jezus bereidde zich voor op zijn openbaar leven gedurende een 40-daags verblijf in de woestijn. En ook in andere teksten van de bijbel wordt er melding gemaakt van het getal 40 en geeft het duiding aan de gebeurtenissen. Er gaat iets belangrijks gebeuren.

Vorbereiding waarop? vraagt u zich misschien af. Pasen is voorbij en Jezus is toch aan zijn leerlingen verschenen. Zo kennen wij het Emmausverhaal. Wij hebben gehoord, hoe Jezus Thomas persoonlijk kwam overtuigen van de realiteit van de verrijzenis. "Kijk, dit zijn de kruiswonden. Geloof dus nu. Daarmee is toch alles helder." Maar, medegelovigen, er zijn gebeurtenissen, die in je leven tijd vragen om verwerkt te worden. Heel zeker wanneer met die gebeurtenissen hevige emoties verbonden zijn geweest. Dan heeft ons gemoed tijd nodig om aan de nieuwe omstandigheden te wennen. Om ze een plaats te geven. Dat was voor de apostelen niet anders. De apostelen verkeerden ahw in een rouwproces. Alles was zo anders geworden, dan zij verwacht hadden.

Met hoge verwachtingen waren zij Jezus gevolgd. Hij zou het nieuwe rijk gaan vestigen. Eindelijk zou er een einde komen aan de bezetting door de Romeinen. Het heilige land, dat hen door God was geschonken, zou weer aan God gaan toebehoren. Er zou vrede en gerechtigheid heersen. Het Koninkrijk Gods zou werkelijkheid worden. Maar na de hoopvolle intocht in Jeruzalem, waarbij Jezus met palmtakken nog werd toegejuicht, volgde al snel daarop de gevangenne en de terechtstelling. Hun droom lag aan duigen. Angstig sloten zij zich op in de bovenzal of vluchtten weg, weg uit die stad, waar de terechtstelling had plaats gevonden. Weg naar Emmaus, weg naar het meer van Galilea om er hun oude beroep weer op te nemen. In deze duisternis van teleurstelling verschijnt hen Jezus, zelfs meerdere keren. Hun ogen hebben Hem dan wel in levende lijve gezien. Hun verstand heeft de verschijning dan wel in het geheugen opgeslagen, maar het hart was er nog niet aan toe om er vreugde en moed uit te putten. Hun gemoed is tezeer verwond door de gebeurtenissen van Goede Vrijdag. Teveel vragen spoken nog door hun hoofd. Bovendien kunnen zij hun ogen niet geloven: Is het waar? Zij hebben Jezus toch in het graf gelegd en met een zware steen het graf afgesloten. is het geen geest, geen spook, dat hen verschenen is?

Het heeft tijd nodig om aan de nieuwe situatie te wennen, dat Jezus niet meer aan

hen verschijnt, maar dat Hij als de Helper, als de heilige Geest op een nieuwe manier bij hen blijft. Het heeft tijd nodig. Zij moeten voorbereid worden op deze nieuwe situatie. Nog stellen zij de oude vragen. Nog blijven zij hun oude verwachtingen koesteren: "Heer, wanneer gaat Gij het koninkrijk herstellen?" Jezus moet hen leren deze vraag niet meer te stellen. Hij belooft hen daarom de heilige Geest, die hen begrijpen doet, wat de bedoeling van Jezus' leven is geweest. Deze Geest opent hun ogen, hun verstand en hun hart. Zij gaan hun opdracht zien: getuigenis. Zij gaan voelen: "Wij zijn niet alleen. Jezus gaat met ons mee door het leven. Hij is nog dichterbij ons, dan toen Hij nog zichtbaar in ons midden was. Om deze heilige Geest moeten ook wij bidden, opdat ook wij gaan begrijpen en Gods nabijheid gaan ervaren. Amen.